

5.3.2025

YVV/1933/2024

Sisäministeriö

kirjaamo.sm@gov.fi

Oikeuskanslerinvirasto

kirjaamo.okv@gov.fi

Yhdenvertaisuusvaltuutetun perusteltu kannanotto asiassa YVV/1933/2024

Asian tausta

Yhdenvertaisuusvaltuutettu ryhtyi lokakuussa 2024 omana aloitteena selvittämään asiaa YVV/1933/2024, joka koskee epäiltyä yhdenvertaisuuslain vastaista syrjintää uskonnon perusteella Suomen vuoden 2025 pakolaiskiintiön kohdentamisen valmistelussa. Päävastuu pakolaiskiintiön kohdentamisen valmistelusta on ollut sisäministeriöllä.

Asiassa on erityisesti ollut arvioitavana, onko sisäministeriön poliittinen johto yhdenvertaisuuslain 8 §:n vastaisesti syrjivällä ohjeistuksella pyrkinyt priorisoimaan kristittyjä pakolaisia muslimimaista tulevien pakolaisten kustannuksella pakolaiskiintiön kohdentamisessa.

Sisäministeriö on pyynnöstä 5.11.2024 toimittanut valtuutetulle selvityksen sekä 17.12.2024 lisäselvityksen asiassa.

Yhdenvertaisuuslain 28 §:n mukainen syrjintäolettaja

Yhdenvertaisuusvaltuutettu totesi lisäselvityspyynnössään 22.11.2024 sisäministeriölle, että sisäministeriön 5.11.2024 valtuutetulle toimittama selvitys entisestään vahvisti asiassa syntyneen selkeän olettan Suomen perustuslain 6 §:n sekä yhdenvertaisuuslain 8 §:n ja 10 §:n mukaisesta lainvastaisesta syrjinnästä uskonnon perusteella.

Näin ollen, yhdenvertaisuuslain 28 §:n mukaisesti, sisäministeriön tehtävänä kumotakseen oletuksen on ollut osoittaa, että syrjinnän kieltoa ei ole rikottu.

Sisäministeriön vastaus lisäselvitys- ja tietopyyntöön 17.12.2024

Sisäministeriön 17.12.2024 valtuutetulle toimittamassa lisäselvityksessä ministeriö toteaa näkemyksensä, että sisäministeri tai hänen poliittiset avustajansa eivät ole antaneet asiassa ministeriön virkahenkilöille ohjeita tai käskyjä syrjiä eivätkä valmisteluun osallistuneet virkahenkilöt myöskään ole syrjineet ketään uskonnon tai muullakaan perusteella valmistellessaan kiintiön kohdentamista. Sisäministeriön näkemyksen mukaan asiaa koskevassa valmistelussa on toimittu sen harkintavallan rajoissa, minkä ulkomaalaislain ja hallintolain säädöspohja mahdollistavat.

Sisäministeriö on lisäselvityksessään myös esittänyt näkemyksensä, että asiassa ei voi olla kyse välittömästä tai välillisestä syrjinnästä koska ”asian valmistelussa esitetyt näkemykset perusteista, joilla kiintiö tulisi kohdentaa tiettyyn maahan tai pakolaisryhmään, eivät kosketa yksittäisiä henkilöitä tai tiettyä ryhmää”.

Yhdenvertaisuusvaltuutetun johtopäätös ja perusteltu kannanotto

Yhdenvertaisuusvaltuutettu toteaa johtopäätöksensä, arvioituaan asiassa esitetyt selvitykset, asiassa esitetyn näytön ja muut asiaan vaikuttavat seikat kokonaisuutena, että sisäministeriö ei ole pystynyt kumoamaan asiassa syntyneitä syrjintäolet-tamaa.

Valtuutettu vahvistaa yhdenvertaisuuslain 19 §:n mukaisena perusteltuna kannan-ottonaan, syrjinnän jatkamisen ja uusimisen estämiseksi, että sisäministeriön poliittinen johto on syyllistynyt perustuslain 6 §:ssä ja yhdenvertaisuuslain 8 §:ssä ja 10 §:ssä kielletyn syrjivän ohjeistuksen antamiseen pyrkiessään priorisoimaan kristittyjä pakolaisia muslimimaista tulevien pakolaisten kustannuksella vuoden 2025 pakolaiskiintiön kohdentamisessa. Syrjivän ohjeistuksen tarkoituksena asiassa on ollut asettaa pakolaisia eri asemaan heidän uskontonsa perusteella. Oikeudellisesti asiaa on perusteltua arvioida sekä uskontoon perustuvana että kansalliseen ja etni-seen alkuperään perustuvana moniperusteisena syrjintänä.

Valtuutettu toteaa, että sisäministeriön väite siitä, että asiassa ei voisi olla kyse välittömästä syrjinnästä on ilmeisen väärä. Asiassa on selkeästi annettu syrjivää

ohjeistusta, jolla on pyritty siihen, että muslimimaista tulevien pakolaisten pääsyä Suomeen on pyritty rajoittamaan. Euroopan unionin tuomioistuin on jo tapauksessa Feryn C-54/07 todennut, että välittömän syrjinnän olemassaolo ei edellytä, että asiassa voidaan yksilöidä henkilöitä, jotka ovat tulleet syrjinnän kohteeksi, vaan epäsuotuisa kohtelu kattaa myös menettelyn, jolla heikennetään tiettyyn ryhmään kuuluvien henkilöiden asemaa syrjivin perustein.

Valtuutettu toteaa edelleen, että sisäministeriön virkahenkilöillä, jotka ovat osallistuneet pakolaiskiintiön kohdentamisen valmisteluun, olisi ollut velvollisuus pidättäytyä noudattamasta heille annettuja syrjiviä ohjeita sekä saattaa asia esihenkilöidensä, viime kädessä ministeriön ylimmän virkamiesjohdon, tietoon. Valtuutetun näkemyksen mukaan asia olisi myös ollut perusteltua saattaa valtioneuvoston oikeuskanslerin tietoon ja arvioitavaksi. Valtioneuvoston oikeuskanslerin perustellaillisenä tehtävänä on valvoa valtioneuvoston ja viranomaisten virkatointen lainmukaisuutta.

Perustelut

Asiassa ilmenneiden seikkojen perusteella on selvää, että sisäministeriön poliittinen johto on ohjeistuksillaan vuoden 2025 pakolaiskiintiön kohdentamisessa pyrkinyt suosimaan kristittyjä pakolaisia muslimiksi oletettujen pakolaisten kustannuksella ilman lakiperustaa ja perus- ja ihmisoikeuksien kannalta hyväksyttäviä perusteita.

Muun muassa seuraavat seikat osoittavat tämän:

- 1) Poiketen YK:n pakolaisjärjestö UNHCR:n Suomen hallitukselle tekemästä esityksestä sekä poiketen myös Suomen 2024 päätöksestä kiintiön kohdentamisesta, jonka Suomen hallitus itse on ilmoittanut myös vuoden 2025 kiintiön kohdentamisen lähtökohdaksi, sisäministeriön poliittinen johto on esittämättä toiminnalleen lakiperustaa ja perus- ja ihmisoikeuksien kannalta hyväksyttäviä perusteluita, pyrkinyt muuttamaan pakolaiskiintiön kohdentamista hyvin merkittävästi syrjivin perustein. Ministeriön poliittinen johto on ”intensiivisellä ja yksityiskohteisella poliittisella ohjauksella” (SM:n lisäselvitys 17.12.2024) pyrkinyt vähentämään Afganistanista ja Syyriasta, jotka ovat vahvasti muslimienemmistöisiä maita, tulevien pakolaisten määrää murto-osaan verrattuna UNHCR:n Suomen hallitukselle tekemään esitykseen sekä Suomen hallituksen edellisvuoden kiintiötä koskevaan päätökseen. Afganistanista ja Syyriasta tulevien pakolaisten

tilalle on ohjeistettu valitsemaan pakolaisia Kongon demokraattisesta tasavallasta ja Venezuelasta, joissa kristinusko on selkeä enemmistöuskonto.

Mikäli vuoden 2025 pakolaiskiintiön kohdentaminen olisi toteutunut sisäministeriön poliittisen johdon ohjeistamalla tavalla, olisi 500 hengen pakolaiskiintiöstä yhteensä 370 pakolaista tullut Venezuelasta ja Kongon demokraattisesta tasavallasta, kun UNHCR:n ehdotuksessa pakolaisia näistä maista ei ollut lainkaan. Vuoden 2024 vahvistetussa kiintiössä heitä oli ainoastaan 170.

- 2) Sisäministeriön poliittisen johdon ja valmisteluun osallistuneiden virkahenkilöiden keskustelujen pohjalta laaditussa esityksessä, joka on esitetty ns. pakolaiskiintiövirkamiestyöryhmän kokouksessa 20.8.2024, todetaan nimenomaisesti, että sisäministeriön poliittisen johdon yhtenä preferenssinä on kohdistaa kiintiö ”kristittyihin” pakolaisiin. Huomionarvoista asiassa on myös se, että ulkoministeriön valmisteluun osallistunut edustaja, viitaten sisäministeriön poliittisen johdon linjauksiin, on katsonut välttämättömäksi huomauttaa, että kristinusko ei ole hyväksyttävä peruste kiintiövalinnoille.

Sisäministeriö on myöhemmin selittänyt asiaa sillä, että todellisuudessa tällä maininnalla pyrittiin ainoastaan toteuttamaan hallitusohjelmassa mainittua kirjausta kiintiön kohdentamisesta myös maassaan vainottuihin kulttuurisiin ja etnisiin ryhmiin, ja että kirjaus koski nimenomaan syyrialaisia jesiidejä ja kristittyjä. Valtuutettu pyysi lisäselvityspyynnössään yksilöimään, mihin humanitaariseen riskiarvioon tai muuhun perusteeseen vähemmistöuskontojen edustajia koskeva painotus on pohjautunut. Saadussa selvityksessä on tältä osin todettu, että: ”Painotukset ja valinnat pakolaiskiintiötä kohdennettaessa kuuluvat lain salliman poliittisen harkinnan piiriin, eivätkä edellytä erityisiä asiantuntija- tai riskiarvioita.” Asiassa on edelleen ilmennyt, että sisäministeriön poliittinen johto on tiedustellut ministeriön virkahenkilöiltä, miksi syyrialaisien pakolaisten kohdalla uskonnollisten vähemmistöjen edustajia, kuten kristittyjä ja jesiidejä ei olla pystytty valitsemaan vuoden 2024 kiintiössä. Siihen virkahenkilöt ovat vastanneet ”ettei UNHCR:llä ole ollut esittää näitä ryhmiä Turkista, mikä oli ollut tiedossa jo Turkin valintamatkaa suunniteltaessa”.

Sisäministeriön poliittisen johdon asiassa antama ohjeistus ja sen toteutuminen asian valmistelussa kokonaisuutena arvioiden, johtaa vääjäämättä siihen, että ministeriön väite siitä, että ”kristittyjen priorisoimisella” on tarkoitettu pelkäämistään kiintiön kohdentamisesta syyrialaisiin pakolaisiin, jotka kuuluvat vainottuihin vähemmistöuskontoihin, ei ole uskottava.

- 3) Sisäministeriö korostaa selvityksissään, että ulkomaalaislain mukaisesti pakolaiskiintiön valmistelussa pyritään arvioimaan UNHCR:n Suomelle esitettävien ryhmien kotoutumisen edellytyksiä, vastaanoton jatkuvuuden varmistamista sekä kotoutumisesta saatuja aikaisempia kokemuksia, jotka kiintiöpakolaisten kotoutumisen suunnitelmallisuuden ja tuloksellisuuden tukemisessa ovat olennaisia tekijöitä. Jatkuvuuden turvaamisen osalta mainitaan erikseen vielä kuntien kokemukset aiemmin vastaanotettujen kiintiöpakolaisten ja muiden oleskeluluvan saaneiden henkilöiden osalta sekä miten näiden henkilöiden kansalaisuudet, kieliryhmät ja olemassa olevat diasporat voivat tukea pakolaisten integroitumista yhteiskuntaan. Tältä osin on ymmärrettävää, että kongolaisten pakolaisten vastaanottoa on haluttu jatkaa. Yhtä selvää samojen periaatteiden kannalta on toisaalta, että venezuelalaisten valitsemista afganistanilaisten ja syyrialaistaen sijasta ei ole perusteltavissa, kun otetaan huomioon, että venezuelalaisten vastaanottamisesta Suomessa ei ole aikaisempaa kokemusta. Afganistanilaisten ja syyrialaistaen vastaanottamisesta Suomella on sen sijaan hyvin pitkät perinteet.

Sisäministeriö ei pyynnöistä huolimatta ole esittänyt muita kuin uskuntoon liittyviä uskottavia ja hyväksyttäviä perusteita venezuelalaisten suosimisesta Afganistanista ja Syyriasta tulevien pakolaisten kustannuksella, joita ryhmiä Suomen hallituksen ja sisäministeriön korostaman keskeisen vastaanottamisen kriteerinä, eli jatkuvuuden varmistamisella, pikemminkin olisi tullut painottaa. Suoraan kysymykseen siitä, miksi sisäministeriö on ohjeistanut poikkeamaan Suomen pitkäaikaisesta linjauksesta ottaa vastaan hätätapauksia sekä ETM-järjestelyn kautta tulevia pakolaisia ja valitsemaan tilalle venezuelalaisia pakolaisia, ministeriön valmistelusta vastaavat virkahenkilöt ovat vastanneet, että ”sisäministeriön virkakunnalla ei ole tietoa siitä, miksi ministeriön poliittinen johto on toivonut pakolaiskiintiön kohdentamista edellä kuvatulla tavalla.”

- 4) Asian selvittämisessä on ilmennyt, että pakolaiskiintiön valmistelussa mukana olleiden muiden viranomaisten, erityisesti ulkoministeriön sekä työ- ja elinkeinoministeriön edustajat, muun muassa edellä mainitun pakolaiskiintiövirkamiestyryhmän asiaa koskevassa valmistelussa, ovat suhtautuneet hyvin kriittisesti sisäministeriön ehdotuksiin vähentää voimakkaasti afganistanilaisten ja syyrialaistaen osuutta pakolaiskiintiössä ja heidän sijasta kohdistaa valinta esimerkiksi Venezuelasta tuleviin pakolaisiin, joiden osalta, toisin kuin afganistanilaisten ja syyrialaistaen osalta, Suomella ei ole aikaisempaa kokemusta.

Sisäministeriö toteaa laatimassaan muistiossa 17.10.2024 myös itse, että ”Venezuelalaiset ovat uusi kotoutuja-asiakasryhmä kunnille ja hyvinvointialueille” ja, että ”mahdollisuudet sijoittaa venezuelalaisia alueille, joissa venezuelalaistaustaisia entuudestaan asuu, voivat olla heikot.”

- 5) Suomen hallitus ja sisäministeriö ovat julkisesti todenneet, että Suomen pakolaiskiintiön kohdentamisessa päätöksen pohjana on UNHCR:n vuosittainen arvio pakolaisten uudelleensijoittamistarpeista maailmassa ja UNHCR:n esitys Suomelle. UNHCR:n viimeisimmästä vuosiraportista sekä myös sisäministeriön itse laatimassa muistiossa 17.10.2024, joka sisälsi esityksen vuoden 2025 pakolaiskiintiön kohdentamiseksi, ilmenee että syyrialaiset ja afganistanilaiset pakolaiset ovat selkeästi suurimmat uudelleensijoittamista tarvitsevat ryhmät maailmassa. Määrällisesti heidän uudelleensijoittamistarpeensa ovat jopa yli kuusinkertaisia verrattuna esimerkiksi venezuelalaisten ja myös kongolaisten uudelleensijoitusta tarvitsevien pakolaisten määrään.

Myös näistä lähtökohdista, ottaen huomioon Suomen hallituksen itselleen määritellyt kriteerit pakolaiskiintiön kohdentamiselle, pyrkimys suosia juuri venezuelalaisia ja kongolaisia, erityisesti afganistanilaisten ja syyrialaisien pakolaisten kustannuksella, näyttäytyy epäjohdonmukaisena ja vahvistaa entisestään käsitystä syrjinnästä uskonnon perusteella.

- 6) Se, että perussuomalaista puoluetta edustava sisäministeri ja hänen erityisavustajansa pakolaiskiintiön kohdentamisessa nimenomaisesti ovat pyrkineet suosimaan kristittyjä pakolaisia perustuslain ja yhdenvertaisuuslain vastaisesti islamuskontoisten pakolaisten kustannuksella vaikuttaa johdonmukaiselta ottaen huomioon perussuomalaisen puolueen julkituodut poliittiset tavoitteet. Asian selvittämisessä on ilmennyt muun muassa, että perussuomalaisen puolueen maahanmuuttopoliittisessa ohjelmassa vuodelta 2023 on nimenomainen maininta siitä, että ”pakolaiskiintiö on menneisyyden jäännös, josta pitäisi luopua” sekä ”kiintiö voidaan lakkauttaa porrastetusti, jolloin kiintiöön tulee valita vainottuja kristittyjä ja muita kotoutumisennusteeltaan positiivisia ryhmiä.”

Perussuomalaisen puolueen avoin islamofobia tulee ilmi myös monessa muussa kirjauksessa edellä mainitussa poliittisessa ohjelmassa kuten seuraavassa: ”Suomessakin monet kotouttamisen ongelmat liittyvät islamilaiseen kulttuurivaikutukseen. Peruslähtökohdiltaan islamilainen traditio on ristiriidassa suomalaisen kristillisen ja humanistisen perinnön kanssa. Suomeen

muuttavilta muslimeilta täytyy edellyttää sulautumista valtavirtayhteiskuntaan, eikä niin, että Suomi alkaa islamisoitua”.

Asiassa selvitetyn perusteella on ilmeistä, että tällaista avoimesti syrjivää, kansainvälisten ihmisoikeussopimusten, perustuslain sekä yhdenvertaisuuslain vastaista politiikkaa, jolle ei löydy lakiperustaa eikä muutoinkaan perus- ja ihmisoikeusien kannalta hyväksyttäviä perusteita, on konkreettisesti pyritty toteuttamaan vuoden 2025 pakolaiskiintiön kohdentamisessa.

Muut kuin uskontoon liittyvät seikat pakolaiskiintiön valmistelussa

Yhdenvertaisuusvaltuutettu toteaa, että asian valmistelussa on ministerin ja hänen erityisavustajansa taholta esitetty pakolaiskiintiön kohdentamisessa perusteluja, jotka eivät liity ulkomaalaislain 90-92 §§:ssä esitettyihin kriteereihin uudelleensijoittamiseksi, kuten pakolaisten palautettavuus. Lisäksi ministerin ja hänen erityisavustajansa esittämä sukupuolijakauma kiintiölle, jossa vähintään 90 % tulisi olla naisia ja tyttöjä, tarkoittaisi mitä todennäköisesti myös puuttumista perhe-elämän suojaan. Myös sellaisissa yhden huoltajan perheissä, joissa huoltaja on nainen, on yleensä niin tyttöjä kuin poikia. Nämä ovat vähämerkityksisempiä seikkoja asiaa arvioitaessa kokonaisuutena, mutta muodostavat kuitenkin myös poikkeaman lakiin kirjatusta ja UNHCR:n määrittelemistä uudelleensijoittamisen periaatteista.

Lisäksi valmistelussa on kesällä 2024 ohjeistettu viranhaltijoita, ettei Suomen kohdentamispäätökseen tulisi enää sisällyttää hätätapauksia eikä Euroopan unionin rahoittaman ETM-mekanismiä kautta tulevia henkilöitä. Tällä linjauksella on pyritty ohittamaan kaikkein kiireellisimmässä uudelleensijoitustarpeessa olevat henkilöt, ja näin jopa saatettu syrjivästi sulkea uudelleensijoittamisen ulkopuolelle henkilöitä, jotka esimerkiksi terveydentilan, vammaisuuden tai muutoin vaarallisen tai erityisen haavoittuvan tilanteensa vuoksi voivat olla erityisen suuressa vaarassa ensimmäisessä turvapaikkamaassaan.

Asian muu oikeudellinen arviointi

Syrjinnästä säädetään yhdenvertaisuuslain lisäksi perustuslaissa sekä rikoslain sotarikoksia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan koskevan 11 luvun 10 §:ssä. Samalla tavalla kuin yhdenvertaisuuslaissa, syrjivän ohjeen antaminen ja sellaisen noudattaminen

sisältyvät myös rikoslain syrjintäkieltoon (ks. esim. HE 94/1993). Yhdenvertaisuuslain ja rikoslain keskinäisen suhteen osalta on syytä viitata myös korkeimman oikeuden ennakkopäätökseen 2015:41, jossa korkein oikeus perustuslain 6 §:n yhdenvertaisuusperiaatteeseen viitaten toteaa, että ”ei ole perusteltua, että syrjintäkieltoa ilman painavia syitä tulkittaisiin eri tavoin oikeusjärjestyksen eri alueilla”. Syrjinnän rikosoikeudellista ulottuvuutta tulkittaessa onkin otettava huomioon paitsi rikoslaki ja yhdenvertaisuuslaki myös perustuslain syrjinnän kiello sekä eurooppalainen ja muun kansainvälinen yhdenvertaisuusperiaatetta ja syrjinnän kielloa koskeva oikeusnormisto.

Valtuutettu toteaa, että käsiteltävänä oleva asia on perustuslaillisen yhdenvertaisuusperiaatteen ja syrjintäkiellon noudattamisen näkökulmasta erittäin vakava. Asiassa on kyse ylimmän valtiojohdon julkisen vallan käytöstä hyvin perus- ja ihmisoikeusherkällä alueella. Syrjinnän kohteeksi uskontonsa ja kansallisen alkuperänsä perusteella ovat joutuneet kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevia ihmisryhmiä, pakolaisia muun muassa Afganistanista ja Syyriasta, joilla on ollut Suomen perustuslakiin perustuva oikeus tulla arvioiduiksi yhdenvertaisesti uudelleensijoittamista varten.

Yhdenvertaisuusvaltuutettu toteaa, että ministeriöt ovat päällikkövirastoja, joita ministeri johtaa. Lähtökohtaisesti ministeriön virkakunta pyrkii luonnollisesti työskentelemään ministeriön johdon antamien ohjeistusten mukaisesti. Tämä asettaa ministerille ja hänen esikunnalleen korostetun vastuun huolehtia siitä, että poliittista harkintavaltaa käytetään tavalla, joka on perustuslain ja muun lainsäädännön mukaista. Myös ministeriön viranhaltijajohdolla on erityinen vastuu huolehtia yhteistyössä ministerin ja hänen avustajakuntansa kanssa siitä, ettei virkakuntaa aseteta tilanteisiin, joissa viranhaltijat kokevat joutuvansa soveltamaan valmisteluun poliittisia elementtejä, joille ei löydy tukea perustuslaista tai muusta lainsäädännöstä. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on selvää, että viranhaltijat ovat ministerin ja hänen erityisavustajansa syrjivien ohjeiden johdosta joutuneet valmistelemaan päätöstä, johon sisältyy yhdenvertaisuuslain kieltämää syrjintää.

Yhdenvertaisuusvaltuutettu katsoo, että asian tarkempi rikosoikeudellinen ja virkamiesoikeudellinen arviointi kuuluu valtioneuvoston oikeuskanslerille, jonka perustuslain 108 §:n mukainen tehtävä on valvoa valtioneuvoston jäsenten ja virkahenkilöiden virkatoimien lainmukaisuutta ja joka tehtävänsä hoitaessaan myös yleisemmin valvoo perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutumista.

Edellä mainitussa tarkoituksessa, sekä oltuaan jo asian aikaisemmassa vaiheessa yhteydessä oikeuskanslerinvirastoon, yhdenvertaisuusvaltuutettu saattaa tämän

perustellun kannanottonsa oikeuskanslerin tietoon ja arvioitavaksi, onko asiassa syytä ryhtyä jatkotoimenpiteisiin.

Suositus

Vuoden 2025 pakolaiskiintiön valmistelu keskeytettiin marraskuussa 2024 siihen liittyvien epäilyjen takia. Valtioneuvosto teki, UNHCR:n tekemän uuden esityksen pohjalta, 27.11.2024 päätöksen pakolaiskiintiön kohdentamisesta vuodelle 2025. Lopullisen kohdentamispäätöksen sisältö oli sama kuin vuodelle 2024. Valtuutettu pitää tärkeänä ja välttämättömänä, että asia valmisteltiin uudelleen.

Tulevien vuosien pakolaiskiintiön kohdentamispäätöksen valmistelussa yhdenvertaisuusvaltuutettu suosittelee vahvasti, että lähtökohdaksi otetaan selkeästi UNHCR:n esitys kiintiön kohdentamisesta. Näin hädänalaisten pakolaisten uudelleensijoittamistarve olisi tärkein valmistelua johtava periaate, eikä asiassa jatkossa tapahtuisi lainvastaista syrjintää.

Yhdenvertaisuusvaltuutettu

Kristina Stenman

Johtava erityisasiantuntija, yksikönpäällikkö

Robin Harms